7 Απριλίου 2023

Ἔξω ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ τὴν ψυχὴ δὲν ὑπάρχει καμία ἄλλη ἀξία (Ἅγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς Ἐπίσκοπος Ἀχρίδος)

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

Μόνο ἡ πνευματικὴ ζωὴ εἶναι ἡ ἀληθινὴ ζωή, ὅλα τὰ ὑπόλοιπα εἶναι ὕλη. Καὶ τὸ σῶμα μας ὕλη εἶναι, χῶμα δανεισμένο ἀπό τη γῆ... Πνευματικὴ ζωὴ εἶναι ἡ ἀδιάλειπτη προσπάθειά μας νὰ καταστοῦμε ἄξιοι τῆς θεϊκῆς πνοῆς ποὺ βρίσκεται μέσα μας.

Ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι στὰ μάτια τοῦ Θεοῦ θησαυρὸς πολυτιμότερος ἀπ' ὅλο τὸν ὑλικὸ κόσμο. Ἡ καλλιέργεια τῆς ψυχῆς εἶναι ἡ σημαντικότερη, καὶ ὁ κόπος γιὰ τὴν ψυχὴ εἶναι ὁ πιὸ συνετός.

Πολλοὶ ἑτοιμοθάνατοι, εὑρισκόμενοι σὲ πολύωρη ἀγωνία, μπόρεσαν νὰ ξεψυχήσουν μονάχα τότε, ὅταν ἐξομολογήθηκαν τίς ἁμαρτίες τους στὸν ἱερέα... Ὁ Θεός μας εἶναι Θεὸς ἐλέους καὶ καλοσύνης καὶ θέλει τὴ σωτηρία ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Πῶς ὅμως θὰ σωθεῖ κάποιος ἄνθρωπος, ἂν συνειδητὰ δὲν κάνει διάκριση μεταξὺ ἁμαρτίας καὶ δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ, ἂν δὲν ἀπορρίψει τὴν ἁμαρτία καὶ δὲν ἀναγνωρίσει τὴ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ;

Μὲ αὐτὸ ποὺ ὁ ἄνθρωπος κουβαλᾷ στὴν ψυχὴ τοῦ κατὰ τὴν ὥρα τοῦ θανάτου, μὲ τοῦτο ἀπέρχεται στὴν κρίση τοῦ Θεοῦ. Ἂν αὐτὸ εἶναι ἁμαρτία, μὲ τὴν ἁμαρτία, καὶ ἂν εἶναι δικαιοσύνη, τότε μὲ τὴ δικαιοσύνη. Ὁ Θεὸς περιμένει ἀπὸ κάθε θνητὸ ἄνθρωπο τὴ μετάνοια καὶ ἡ μετάνοια περιλαμβάνει τὴν ἐξομολόγηση τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων.

Ἔξω ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ τὴν ψυχὴ δὲν ὑπάρχει καμία ἄλλη ἀξία. Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Θεοῦ μόνο σὲ αὐτὴ τὴ ζωὴ ἐκχύνεται στοὺς μετανοοῦντας ἁμαρτωλοὺς ἀνθρώπους, ἐνῶ στὴν φοβερὴ κρίση, τὸ ἔλεος θὰ ἀντικατασταθεῖ ἀπὸ τὴ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ.

Τὸ σημαντικότερο δῶρο ποὺ ὁ Θεὸς χάρισε στὸν ἄνθρωπο εἶναι ἡ θεοειδὴς ψυχή. Αὐτὸ τὸ σημαντικὸ δῶρο θὰ ζητήσει πάλι πίσω ὁ Θεὸς στὸν κατάλληλο καιρό. Τίποτε δὲν μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐπιστρέψει πίσω στὸν Θεὸ στὴ θέση τῆς ψυχῆς.

Ἡ ψυχὴ εἶναι βασίλισσα καὶ ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι δοῦλοι. Δὲν θὰ δεχτεῖ ὁ Θεὸς τὸν δοῦλο στὴ θέση τοῦ βασιλιᾶ, μήτε καὶ θέλει τὸ ἐφήμερο στὴ θέση τοῦ αἰωνίου. Τί λοιπὸν θὰ προσφέρει ὡς ἀντάλλαγμα ὁ ἁμαρτωλὸς γιὰ τὴν ψυχή του;

Ἐνόσῳ ὁ ἄνθρωπος βρίσκεται ἐντὸς τοῦ σώματος σὲ αὐτὸ τὸν κόσμο, καυχᾶται γιὰ πολλὲς ἀπὸ τίς κοσμικὲς ἀξίες. Ὅταν ὅμως ἀποχωριστεῖ ἀπὸ τὸ σῶμα, τότε διαπιστώνει -νὰ δώσει ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ γνωρίσει- πὼς ἔξω ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ τὴν ψυχὴ δὲν ὑπάρχει καμία ἀξία ἄλλη. Τότε δὲν θὰ μπορέσει νὰ κάνει καμία σκέψη γιὰ ὁποιαδήποτε ἐξαγορὰ καὶ ἀνταλλαγὴ τῆς ψυχῆς. Ὢ, πόσο φρικτὴ εἶναι ἡ θέση τῆς ἁμαρτωλῆς ψυχῆς ὅταν ἀποκόπτονται ὅλα τὰ νήματα ποὺ τὴν συνδέουν μὲ τὸν κόσμο καὶ τὸν Θεὸ καὶ κείνη, γυμνὴ καὶ τετραχηλισμένη, πτωχὴ καὶ πάμπτωχη βρεθεῖ στὸν κόσμο τῶν πνευμάτων!

Πηγή: agiazoni.gr